

cum fundamento opponi. Iste enim Summus Pontifex unius Ecclesiae legitimum agnoscit titularem eum, qui illi fuerat praesentatus ab eis Patrono, scilicet loci Domino; eti villa, cui Patronatus erat adjunctus pignori, dederat creditori pro cautione, nec non solutione summa debita; & irritam declarat præsentationem in favorem cuiusdam particularis, factam a Creditore præsentente sibi, utrumque cui villa oppignorata erat, ius Patronatus competere. Sententiam ipsam ducentum irradianam, inquit ille Papa, memoratio T. adjudicantes Ecclesiam supradictam; cum nobis constiterit evidenter, ipsam a vero Patrono fuisse præstatum.

Unde concludendum est, quod cum Galesius fit tantum simplex Joannis Debitor, villamque illummodo pro assuranda summa debita pignori dederit, utque ad integrum debiti solutionem; Joannes ut Creditor solum ius habet villa fructus percipiendi, non vero ius Patronatus Ecclesiae loci: Galesius enim prædicti proprietarius semper extitit, licet redditus Joanni concesserit. Quæ opinio eo tunc apparet, quod si talis Creditor Patronatus ius gauderet propter prædium a debitoire in pignus datum, cetera pariter iura honorifica sibi arrogare deberet, qualia sunt ius ad priorem in choro Parochialis Ecclesie sedem, prægressus precies nominales, aliaque similia: quod absurdum evidenter apparet.

C A S U S VII.

DIODORUS Parocia S. Clara Patronus Laicus dicta Ecclesie Patronatum, Abbatia S. Valerii in eleemosynam concessit; ipseque paulo post defunctus est, Didierius filius eius natu major ius Patronatus redemit, summa 300. librarum mediante, quam isti Abbatia, cuius Abbas sibi erat genere proximus, perolvit. Vir quidam pertitus astimatus illi dixit haec in emptione realem extiterit Simoniam; nec ipsi licere hunc Patronatum sibi vindicare, neque uti iure ipsi annexo. Didierius ad remittendum in favorem Abbatiae ius redemptum contentit. Sed cum nisi post aliquot menses remittere non posset, & cum vacet actu Parocia S. Clara, postulat, utrum possit uti iure nominandi.

R E S P O N S .

Constat, iuxta nostrum ad præcedentem questionem risponsum, ius Patronatus posse ad alium transire, cum vendita villa est adjunctum (a). c. Si littera Sed hoc propositum non spedit. Nam cum ius de Jurepat. Patronatus Parocia S. Clara, S. Valerii Abbatiae fuerit gratis & in eleemosynam datum, inde Patronatus mere Ecclesiasticus evolutus, ut ex Bonificii VIII. quadam Constitutione evidenter apparet

(b) Bon. VIII. quadam dumentaxat: Ecclesia tamē vel Monasterium, cui fada est a Laico Juris Patronatus collatio, tempus habet semper, & omnino quantum ad præsentationem pertinet, non ut Patronus Laicus, sed ut Patronus debet Ecclesiasticus reputari. Unde

(c) Alex. III. sequitur nunc Patronatum non posse alienari (c); supra. c. De & ut haber Concilium Tridentinum (d), tali

Jure & in cap vendito Patronatu, Beneficium sub Patroni, five Præterea & in Laici, five Ecclesiasticu potestate non ultra cadit;

in c. Quia Cle- facultate ad illud deinceps presentandi ad Ordinarii. 7. de Jure narium Collatorem, secundum ius commune de-

(d) Conc. Trid. volvitur. Unde sequitur, Didierium in calo de-

fess 25. de Re- posito, non posse uti iure Patronatus, cum illud pecunia acquisierit: Nec dictum ius Patronatus,

aut Concilium, venditionis, aut alio quocunque ti-

tulo in alios contra Canonicas functiones transferre possumus. Si focus fecerint; excommunicationis

& interdici penitentiam: & dillo iure jure Patronatus, ipso iure privati existant.

C A S U S VIII.

GEDOVINUS Parocia S. Theugalis patronus Prætentator, Turcas debellaturus in Hungaria proiectus est; quindecim ejus post discessum lapsus

diebus vacavit Parocia, quam duobus post obi-

tum Parochi elapsis diebus, Episcopus Eustachio contulit, pleno iure, liberi autem Gedovini & contra Patris nomine, reliqua sibi ab illo procuratio- ni; ad illud Beneficium, si forte vacaret, nominandi licentiam concedens, Regnerium præfen- tarunt. Etsi validæ & Canonica, lice ante qua- drimestre facta, Episcopi collatio?

R E S P O N S .

Nostrum juxta uolum Patrono in captivitatem abducto, vel ob longum iter suscepimus abiens, ubi primum Beneficia, ad quæ nominat iste Patronus, vacant. Ordinarius ius habet conferendi, nec tenetur expectare lapsum quartu mensum Patronis laicis concessionem; & hoc in favore Ecclesie, & pro fidelium salute; quia expectare hujus Patro- ni captivi, vel tam longe distans redditum, no- xium & inutile fore meito presumitur. Quapropter Eustachius Beneficium Parochiale S. Theugalis ab Episcopo collatum, legitime possidet. Patris pro- curatio licentiam ad vacuum beneficium nominandi de liberis præbēs fructu nobis obiceretur. Talis enim procuratio irrita est, & nulla, cum ad illius validitatem anterior mors Titularis requiri- tur, ut Blondae (e), ex Viviani suffragio com- probat. Dominus Brillon in suo Dictionario edi- addit in Boe- dorum idem obseruat (f), & ideo magis cum æ- v. Patri. n. 10. quitate congruit, quod inde omnes ad beneficia inhiante, qualibet carant occasione Titularium necem machinanti, aut exoptandi: ipsissima est ratio, proper quam prohibetur, ne alicui pro- mittatur, aut a Collatore vel prætentatore bene- ficium viri viventes postuletur.

C A S U S IX.

Cum Bertharius Paulo, & Philemoni liberis suis, morte adveniente, reliquistet duo prædia, quibus ius Patronatus Parocia cujusdam, ex qua redeunt 200. librarum, simpliciique Capella ex qua 50. libras redeunt; Philemon cum Paulo, fratre suo natu maiore agit de adjungendo Patronatu Capella iure conferendi Buriam 300. libra- rum ius a Patribus pro pauperis Scholastici educatione institutam; ut hinc magis aequalia fiant iura Patronatus, Paulus propositionem Philemo- nis approbat & exequitur. Nonne aliqua est Simoniae labes in tali Calo.

R E S P O N S .

Quæstio ista celebrissimo Professori (g), anno 1614. fuit propo- sita, qui sic distinguuntur respon- dit: vel arborum Beneficiorum Patronatus, vel faltem notabilioris Beneficii ad natu majori libe- rorum Patris hæredum juxta leges, patrioique mores pertinet: vel hoc ius utriusque est commu- ne, ita ut sint ambo æquitatis Patroni. In pri- mo calo nulla est Simonia labes; quia natu major, scilicet Paulus, potest, notabilioris beneficii Patronatus sibi relavers, suo natu minori, minoris beneficii Patronatum concedere, & con- sentire, ut minoris illius Beneficii Patronatus ius in posterum Buria conferenda adjungatur. Ratio, id quia conventio cum natu minori fa- da nullius est lucr. Cum nihil temporale natu major, a natu minors recipiat pro spirituali; id est, neque pro majoris Beneficii Patronatu, neque pro iure Buriam conferendi.

Sed in secundo casu idem dici non potest. Nam hypothetica facta quod iura Patronatus am- borum Beneficiorum ad utrumque ex aequo per- tinent; unus dat alteri rem temporalem, scilicet ius Buriam conferendi; pro re spirituali, scilicet pro iure ad Beneficium amplioris redditus nominandi. Adgo ut in tali pacto reperiatur non gra- tuitus, sed faltem tacite Simoniacus contradic- quo tempore, nempe ius Buriam conferendi dar- tur pro spirituali; id est pro iure Patronatus, quod ex se & consideratum separatim a Gleba, cui annexum est, abique Simonia neque emi, neque vendi potest, ut docet Sanctus Thomas (h), & (i) S. Th. 3.2. ut patet ex definitione Alexandri III. & Concilii q. 100. art. 4. in Tridentini. Hæc decisio eo verior est, quo evi- corp. & ad j. dentius

P A T R O N U S - P R Ä S E N T A T O R .

21

dentius est hoc in secundo casu duos fratres de- adjunctione juris temporalis burfam 300. libra- rum conferendi non convenire, nisi ut quodam- modo æquent ius Patronatus minoris Beneficii, nempe Capelle, ex qua 50. libras redeunt, cum jure nominandi ad Parociam ex qua redeunt 200. & consequenter nonnis mediante tempora-

li bono, haec sit compensatio quod est Simonia- cum.

{ BENEFICIUM. }

{ CONFIDENTIA. }

{ COLLATIO. }

{ SIMONIA. }

{ PATRONUS. }

P A T R O N U S - P R Ä S E N T A T O R .

Illi PATRONUS PRÆSENTATOR dicitur, cui ius inest, aliquius Be- neficii Patronatus; de quo tractabitur in titulo sequenti.

Debet Patronus subsellium suum in Ecclesiae choro collocatum habere; in supplicationibus primarium locum obtinere; in commendatione pretium quam Parochus Evangelii moralem interpretatur publice indicit, primus designari; cæterosque Laicos antecedere, in acceptandis aqua benedicta, thure, & pa- rodo benedicito, etiam superius Dynastum, in eodem ambiendo iure hono- rario, æmulum habuerit.

Patrono Ecclesiastico, ut ad aliquod beneficium præsentare possit, semestris temporis spatium: Laico vero, quatuor tantum mensum conceditur interval- lum: excepta tamen Normannia, ubi menses sex isti quoque tribuantur.

Nec Episcopus, nec ipse Papa, quatuor mensum prædictorum currente spatio possunt, Spredo Patrono Laico, providere. Immo neque Rex, per idem tempus, non expectata Patroni Laici nominatione ex iure Regio providere valet; quemadmodum Arresto lato die 30 Junii 1642 statutum est (a).

Si Patronus Ecclesiasticus, aliquem, quem indignum novit, ad beneficium quoddam præsentaverit, jure nominandi pro hac vice privat; ac de beneficio providerit Collator. Patroni vero Laici conditio non eadem est; propterea quod non eodem modo, quo Patronus Ecclesiasticus, teneatur ad illius pro- bandam capacitatem, quem Collator præsentat: unde ius ei competit, ut & alterum præsentare possit. De quo quidem instituto, cui sua in decurso ope- ris probatio adjungeretur, inter omnes satis convenient.

Ad beneficium indignum est is, inquit Polanus (b), qui ineptus est ad præstantum officium incumbens; aut non est illud præstirurus.

Quando quis Dominus prædium suum vendidit, ac de jure Patronatus em- ptoni cessit; si ab isto tempore fuerit ad aliquod Beneficium præsentatum, ipsius nominatio valer: etiam postea evenerit, ipsum ab aliquo venditoris Parente, qui redhibitionis gentilitate privilegio usus fuerit, ex possessione juris acquisi- tio- veri, ut a Supremo Parisiensi Senatu definitum est decimo Aprilis 1554. (c).

De hac materia fusus in articulo sequenti differemus, in quo cætera que attingimus, quæ ad eam potissimum pertinent.

C A S U S P R I M U S .

TICONIUS Patronus-Præsentator Laicus Curia

S. Iovis, ad illam præsentavit Petrum, aliquibus diebus post elapsos quatuor menses, qui Patronis Laicis conceduntur, ut nominent ad Beneficia, quorum sunt Præsentatores. Quod ubi rescipti Episcopos, Jacobum de preida Cura prouidit, qui statim in illius possessionem fe- cisse immisit. Petrus, qui, denegante Episcopo, litteras prouidit, ac suum viu a Metropolitano obtinuit, Jacobum in ius vocavit; ut de posse- sione sui dejecteretur. Cuius rei causa queritur, ut Parochus legitimus confundens sit?

R E S P O N S .

Jacobus, solus, ipse legitimus Parochus con- fundens est. Quia nimur Ticonio quatenus Pa- trono-Prætentator laico, non ultra quatuor menses tribuantur, ut præsentare possit, quemadmo-

(a) Alex. III. in c. Nulla 2. de con- præ- benda, & Ec- clesiast. non va- cantis 1. 1. 1. 2. (b) Conc. Ave- nation. can. 14. an. 1509.

qui etiam sine opere pretium est, licet Pa- tronis laicis extra provincias Normannie limites politis; quatuor tantummodo menses, iure tri- buantur, ut præsentent ad beneficia, quorum Pa- tronatus iure gaudent; fieri tamen posse, ut ex- teriarum Provinciarum Patronis, aliquid tem- poris interioris spatii concepsum esse contingat, si nempe fundatores, illud in staurum fundacionum monumentis exprimi curaverint. Talem enim clausulam, effectu suo defraudari non decet; quan- do

(c) Alex. III. edita in tertio Lateranensi Con- cilio generali, quod celebratum est 1179. (d): & lib. 3: tit. 38.

(e) Bonif. VIII. in una ex ipsius Constituti-

onem c. si Laicus nibus declaratur (e): Quod ubi spatium elap-

sis, ut Parochus confundetur Pet- ro, si Cura, de qua agitur in quaestione pro- posita, fore intra limites illius Provincie sita.

PATRONUS-PRÆSENTATOR.

vandum potestate præsentandi ... nam si ejet privatus , ordinatio Ecclesiæ non ejet differenda ; sed statim ad Episcopum devolvetur (a) *Glossa* secunda hic tenet ; non esse privatum , nec privatum : & cum *Glossa* confessit *Archidiaconus* *Federicus de Seni* *Innocentius* *Cardinalis* & cum hac opinione concordat *Joannes Andreas* num. 12 in fine , verb. per quæ dico , ubi finaliter concludit , *Patronus Laicum* non esse privatum per hoc , quod præsentat indignum scientem : sed tunc erit privatus ; cum infra quatuor menses , sibi ad præsentandum prefatos respetu prioris in elevatione alium non præsentet , & tunc demum poterit Episcopus de alio providerit . Ea etiam de re laudatus Doctor Autoritates congerit compluribus non infirmi nominis Juris Canonici peitorum (b) , quos appellare superracaneum omnino ducimus ; quippe , quæ adhibitus rationum monimenta , ad elucidandam definiendamque propositam questionem , abunde sufficiunt .

(a) *Ibid. ib.*

(b) *Ibid. nu.*

(c) *Blondeau v. Patronatus*

in enuncianda quæstione agitur , a Diœciano Episcopo suisse canonices provilium : & cum Euanius jurium Incula Regni particeps , non nisi , post institutum Petrum ; sedis fuerit , jus ei ad Prioratum Curam S. Yriezi , nullum omnino competere .

C A S U S VII.

Athenogenes , Patronus Præsentator Curæ , in ea constituta Parocia , cuius Dominus est ? promissi sui villici filio , fore , ut occurrente illius beneficiū vacacione , ex obitu Titularis , qui summam , jamque decrépatam attigit ætatem , eum , ad prædictam Curam præsentet . Nonna liquidum criminis annexum habet , hujusmodi pollicitat , ab ea exsolvenda potestne Athenogenes abfieri ; quando obitus Parochi evenierit ?

R E S P O N S.

Hujusmodi pollicitationem improbat , quotquot sunt Canones . Unde nec *Athenogenes* fidem , ea de re , potuit , absque peccato , dare ; nec datam debet ultra ratione servare .

Quæ decisio nititur . 1. Concilii Lateranensis tertii Decretum (i) : *Nalla Ecclesiastica Ministeria* , seu etiam *Beneficia* , vel Ecclesiæ tribuanus offici , Lateran. sub Alex. III. in Nua. 2. de concess. præbend. &c. t. 8.

tertii Decretum (i) : *Nalla Ecclesiastica Ministeria* , seu etiam *Beneficia* , vel Ecclesiæ tribuanus offici , antequam vacari . Ratio que , et de re , a *Patribus Conciliis* innatur , est ; ne defrare , quis mortem proximi videatur , in cuius locum illius Beneficium , se credidere successurum : & ad dunt Paganorum etiam legibus , pessimum istum usum , reprobatum fuisse ; Cum enim in ipsi etiam legibus Gentilium , inveniatur inhibitus ; tunc est , & Divini plenam animadversione judicet , si locum in Ecclesia Dei , future successoris expeditio habeat ; quam ipsi etiam Gentiles condonare curarunt .

Inde est , quod Alexander III. (k) , scribens ad Eboraensem Archiepiscopum , juxta tam sapientem (l) Alex. III. Decretum , statuit ; ejusmodi promissa pro nihil habenda est , & quod , protesta appellationis , quæ dictis promissis omnibus innatur , omitti non debet , quia Ecclesia , cum vacaverint , de personis idoneis ordinetur .

Innocentius III. idem quoque declarat (l) , occasione fidei , a quibusdam Religionis in simili causa exhibita ; *Promissio dicta non tenet , inquit , ut pro.* (m) *Ex tenore cod. tit.*

te contra statua Lateranensis Concilii attenta . Bonifacius VIII. eodem etiam fretus Concilii Lateranensis Decretu , atque ejusdem a Concilio prædicto rationis momento , ait : *Nos , malis blasphemis , & animarum periculis occurvere cupientes , promissione easdem & alias quascumque , sub quovis modo aut forma verborum , de cetero facienda per quas direte , vel indirete aperte via valent ad beneficium impetrari obtinuit : ad posse quascumque beneficia , sine illa controversia aptus erat . Quin etiam , priusquam ille ei iuri fuerit imperitum , ad illa beneficia nominari potest ; fatigue est , si sibi concedi impetravit , antequam institutu : quo quidem in casu , non potest defiri , ex allegato alienigena prætextu . Quemadmodum docet Blondaqua in suis ad Bibliothecam Canonicas Blondaguæ additamentis (d) ; post Secundum ab ipso laudandum . At illud locum habere non intelligitur , nisi quatenus alter de eodem beneficio , medio tempore , non profluis fuit ; id est , eo temporis spatio , quod inter presentationem vel collationem , & prædicti Regi Diplomatici imperationem , abit . Tunc namque qui , interjecto tempore , fuit profluis , verus titularis est , & quantum ad præsentem calum attinet : immunitas a Princeps concessa nihil extraneo conferit .*

*Ratolest , quod non possit Princeps , hujusmodi privilegium tribuere , quod alterius tertii juri acquito officiat . Ut colligitur ex una Constitutione Bonifaci VIII. (e) & ex una legi codicis ad marginem citata (f) ; item & ex plurimi alii legibus digesti ; quas in superiori em legem *Glossa* annotat (g) ; quam quoque Jurisprudentiam fecuta est , superiore Provincialis Curia , ut habetur ex Arrelo quodam ab eodem Blondaua relato . (h) Inde igitur concludendum est Petrum , de quo*

metus quo Remigius commovetur , causam habet , & quidem gravissimam ; nec potest ab admiso , in specie proposita , peccato , Confessori indicando , ultra ratione dispensari . Quippe manutentur omni-

PATRONUS-PRÆSENTATOR.

25

omnino sit , eum delinquere graviter , vel ex eo quod *Lucianum* , de perspecta ipsius capacitate , nequidem moraliter certus , ad illam Curam præsentare non dubitaverit : quod sic probari potest .

Peccati mortalit periculo , ultra se se committe , re nunquam licitum est : juxta illud scripturæ (a) , qui amat periculum , in illo peribit . Atqui Remigius , *Lucianum* , non experta prius ipsius capacitate , ad illam curam præsentando , lethalis peccati periculo , se se voluntarie committit : cum nominationis , in gratiam alicuius indigni , imperiante , discriberit adierit , & confert , cum lethali peccare , qui , ad beneficium habens annexum curam animarum , promovet indignum aliquem , hoc est , qui , non sis pollet dotibus , quibuscumque , quæ ad debita beneficia illius munia praefanda , necessario requiruntur . Quod quidem periculum , ut præcavetur , operæ pretium est , præciri præsentatum , is omnibus dotibus instrutum ; quarum præcipua sunt , tum morum probitas , tum scientia finis eminentis , es faltem , quam *Innocentius III.* vocat competentem seu (b) convenientem ; id est , ut explicatur ab *Innocentio IV.* (c) in *Decretalium* commentatorio quem edidit , quæ talis sit , ut licet difficultia quæ atque intricata non positi exemplo endore , lentire faleat atque vel librorum vel eruditorum ope , penitus solventre edicat : addendum est præterea id Remigio munus incumbere , ut juxta Ecclesiæ intentum , ad prædictam curam , non nisi quem dignissimum noverat , præsentaret . Enimvero , qui ex officio Præsentator Collatoris , Bonorum Ecclesiasticorum diligentior constituitur , ejusmodi diligenzia non minus invigilare debet , nec minus attendere , ut non nisi , dico *Ministri* , Ecclesiæ deyiciantur , quam propriis rebus tradicandis , aut terrenis quibusque suis promovendis attenderet invigilaretque . Porro quis eo usque inficiatur , ut rerum staurum administrationem , negotiorum temporalium etiam , quæ leviors fuerint momenti , curam committere præsumat , cum nec sibi integra , nec in agenda sagacitas explorata habeatur ? Quia igitur ratione , quare jure Remigius præsumpsit Rei Ecclesiasticae curam , *Luciano* tutæ conscientia , concedere præsumit cum eum , ad dignæ laudabiliterque tractandam illam , idoneum plane ignoraret . Neque vero Præsentator iste , munus illud , a se transfeire in Collatorem aggreditur , quasi sit solus Collator invigilare , ut Ministris capaces Ecclesiæ tradantur . Summa enim Pontifex , aut Episcopi qui conceperit Patronum , ut ad quædam Beneficia , jure proprio præsentare possent , eandem omnino , quæ sibi incumbebat , offici conditionem ad illos transmittantur . Porro tum summum Pontifici , tum Episcopis incumbit , ut absque peccato , nullum , nisi dignum cognitum , ad Beneficia valeant promovere . Adeoque , nec dispat conditio Præsentatorum centri potest .

Verum quidem est , ab Episcopo , visa posse denegari ei , qui præsentatur a Patrone , quando nemp inficiens repperit . At non ideo dispensatio Patronus , ab officio præsentanti subiecti digni : 1. Quia Præsentator potest inesse , quidam capitis defectus , qui Episcopum fugiat , inquirenti vero Patrone innotescat aut innotescere possit . 2. Quia tempore ipsius contingit , quibus ex justitia , denegatur ab Episcopo visa , ex oblatione ipsius repulsi instrumento , mediatis nimis rurum plurimumque agentibus amicis , ipsi etiam , follicitandi nullum finem facientibus , a Metropolitano tandem imperiti . Metropolitanus quippe captari circumvenire facilis omnino sit , quam Diœcianum Episcopum (d) .

C A S U S IX.

FRAMBURG . *Dynast* Anglo , communioni Catholica addicto , Curæ S. Edoardi in Diœcesi Ratisponensi sita , juxta inell Patronatus . Legibus Angliae sanctum est , ut , quæ , prius dispensationem hæreticorum , Patronus iuri subieciantur . Curarum juri præsentationis intactum , Patronis hodiernis feretur . Quoniam vero Catholicum quemquam

Tomes Tom. III.

nominandi , omnis jam locus , eis admittitur : ad illam curam *Framburdus* , indigenam aliquem hæreticum , ipsi quoque hæretico Episcopo , præsentatum , obtulit . Petitur , utrum istud facere potuerit , illæsa conscientia , coque tantum animo , ut jus integrum sibi servaret , donec auxiliante *Divina Providentia* , in eo Regno , rediviva aliquando , valuerit , Religio Catholica , reforeceret . De proprii juris ufo legitime nullatenus ambigit ; tum propter rationem memoratum , tum quia arbitratur , scilicet Catholica , hac ratione , plurimum intervallis , cum *Ministrum sapientem* simul ac moderatorem præsentaverit , iisque , ex gratia beneficis memoria , cum Catholica , animo pacifice & remoto ab omni vexationis prægine , astur sit . Præterea quia , semper in Anglia , ab extirpata vera Religione , is usus , apud ceteros Catholicos Patronos obtinuit . Numquid allegate rationes eum a peccato vindicant ?

R E S P O N S.

Prædictus *Dynast* , sic , iure suo uti , tuta conscientia , non poruit , nequequam obstantibus rationibus allegatis . Jure namque suu sic uis est , aut relative ad imperitum sibi , seu Majoribus suis , ab Ecclesiæ Catholica , privilegium , aut relative ad permisum sibi , ab Anglico supremo Senatu , privilegium . Atqui privilegium aliud Ecclesiæ Catholica , ei , non concessit , nisi , ut , aliquem Religioni Catholicae devinctum , designatiique muneri audeat , capace , & præsentaret . Nec ei patricinatur , quæcumque fingatur , tum privilegi ipsius , tum privilegi antiquitus imperti vius , concessio facta aut ab Anglorum Rege , aut a supremo Senatu , aut ab ipso Clero , ut ratam legitimam contendant , nominatione a se præstatum in gratiam hæretici , quem Episcopo hæretico præsentat . Cujus nimis illam ratio est , quod , juxta Catholica Religionis instituta , ejusmodi concessionem , ab his , qui hæreti inficiuntur , oblatam acceptare non licet ; quippe , qui eam acceptando , societatem iniret , etiam quoad spiritualia & ea que ad Religionem directe pertinent , cum hæreticis , quandoquidem , prædictam concessionem , nominis , quasi procuratori personali acturus , mutuaretur , id juris exercendi causa , quod ad impium cultum referatur , cuius impietas , ex ipso sua , nominationis acta , se , partem exhiberet .

Quibus præterea potest addi . 1. Ab eo , non potuisse *Ministrum* , Episcopo Diœciano hæretico imbuto , præsentari , quia predictum Episcopum , legitimum habuerit . Quod quoctumque prætextus velamento obtundatur , licitum esse nunquam potest . 2. Ea potissimum ratione majoribus *Framburdi* , Præsentationis ius concepsum est , quod *Parochi* illius sacram adem adificaverint , eque redditus annuis assignaverint . Jamvero , nec adficatum , nec bonorum suorum portione assignata , ditatim voluerint , nisi , ut , illi Deus , pie religiose coleretur , ut vera Religionis instituta , scrupulose custodirentur . Quod igitur pio Religiosoque animo intenderant , tum ipsius Majores , tum quos , ea in re , Autores habet , felicitat *Framburdus* , dum , quod ipsi ad optimum hanc retinuerant & fuerat ipsi , ab Ecclesia Catholica , donatum , ille in gratiam hæretis abutendo , per perversum finem detorserit .

Verum evidenter est , legibus Angliae permitti Patronis etiam hodiernis , ut , quorū vacacione occurrente nomination ad eos pertinet , ad illas Curas valeant præsentare , modo , ab eis non nominantur , nisi Religionem Anglicam profidentes . At istud , ex Civilis prudentia legibus , fieri , nemo non videt , ut , sic quibundam vera primæveræ Religionis adumbratis vestigiis , incutis populo , rurum animis , error facilis imbibatur , & ne Patroni Catholici ultra modum penitus aperirentur .

Juvat ergo ex supra dictis inferre , ut *Dynast* istum Catholicum graviter peccasse , ex quo quod , nec Ecclesiæ intentum curans , nec Catholicæ Religionis utilitati studens , *Ministrum* quemdam hæreticum , pro Catholicis , Episcopo ipsa etiam hæreti , inchoe , præsentaverit .

Quem ,

26 PATRONUS - PRÆSENTATOR.

Quem, culpe sue, pretendere emitur excusatio-
nis obtentum primum, ut sibi nempe integrum
remanceret ius præsentationis, nec legitimum esse;
nec ullo sufficiens rationis momento stabilitum:
quia perire nequit jus, quod ex schismatis au-
hæres occidente; interrumpitur: & ubi primum,
annuente Deo, vera Religio, in eo Regno resore-
fere inciperet, in integrum jus tuum procul du-
bio restitueretur. 3. Nec magis legitimam esse,
quam subiecti, alteram prætextum cauam. Enim-
vero cum blanditur, se Catholico non medio-
criter inferuisse, quod moderatum, pacifice
amantem Ministrum, in ipsorum gratiam eleg-
xit, quique ex beneficii accepti grato animo, cum
Catholico in Parocchia sua degenibus, si se be-
nigne gesturus: Ei, cum Apostolo reponendum est
(a) Non faciamus mala, ut veniant bona; ac con-
sequenter ei omnino fuisse interdactum, fitius il-
lui utilitas rationem, quæ nonnisi, plurima-
tum Ecclesiæ, tum Religioni irrigata injuria,
(b) sambo, poterat Catholico cedere (b).
3. casu 60.

C A S U S X.

ELENORUS, Patronus Præsentator Laicus Cu-
s. Helenæ, cum illius Beneficii, a tribus mu-
nibus cum diebus viginti quinque, vacantes urge-
ret nominatio; ne jure suo nominandi decideret,
quod, eo non utente, mentes quævis abirent, Eu-
stachium sibi amicu ad illam nominavit, isto
nimis interposito pacto, quod, eo ulque tan-
tum, illius Beneficii titulum retineret, donec
Sacerdos alius, ipsi succedendo, idoneus occur-
ret. Acceptavit tunc Curam, tum propositum sibi
conditionem, Eustachius: ac dimisam paulo post
Curam, repulit Eleonora, qui Dionsyli, vi-
rū omni virtutum eruditissime genere enten-
tem, ad illam subinde præsentavit. An aliquid in
eo gestum est, quod aliquantulum improbari possit.

R E S P O N S .

Duo potissimum, in prædicta agendi ratione,
quantum Elenorum attinet, occurunt impro-
banda. Primo, quod, memoratum in quæficio-
ne modum eo pirosum animo tenerit, ut post eli-
pios quatuor menses, ad Curam S. Helenæ nomi-
nandi locus sibi præbere: quod ei nullatenus
licebat, & in eo, Collatorem, de devoluto, pos-
semēnum prædicti temporis spaciū, iure defra-
davit. Secundo, quia modis ille agendi con-
fidentiaris omnino est, quippe Eustachium præ-
sentaverit, ea interveniente conditione, ut Bene-
ficii non retineret, sed dimisum ei reponeret,
statim atque alius succedendo aptus occurrit.

Tria quoque, quantum ad Eustachium perti-
net, reprobanda sunt. Primum, quod, in defra-
dando Collatore, de jure ei acquisto polo efflu-
xum supra dictum tempus, sibi partim exhibe-
uerit, secundum, quod confidenter crimen ad-
ministri, cum memoratam Curam, eo animo ad-
ceperavit, dataque fide expedita, futurum, ut non
sibi, sed culpib ad Eleonorō eligendo, retinere-
tur. Tertium tandem; quia, etiam posito quod Con-
fidentiaris in eo non evaserit, non potuit tua
conscientia, Beneficium illud accipere, nisi cum
adjecta voluntate tum illud retinendi, tum mu-
niorum ei annexorum pro virili parte præstando-
rum: Id enim intentis Ecclesiæ adverterit evi-
nitur, ex dispositione cuiusdam Decretalis' Gre-
gorii IX. (c), qui duas in præsentato ad Benefi-
ciu. in c. Super cium, vult prærequisiri conditions. Prima, ut ei
33. de præven-
tit. Cum: illi fin in Ecclesia idonei reputandi,
qui servire possunt (c) volat. Quibus verbis lau-
datu. Summi Pontificis, congruunt hæc alia, In-
(d) Inn. III. (d) Qui, Deo & Ecclesiæ veleni;
44. c. Gravitate gratum impendere famulatum (e). Unde,
29. col. tit.
(e) Sambo,
t. 3. casu 114. Eleonorū simul & Eustachium, omni reprehendente dignos esse habendos.

C A S U S X L.

PETILIANUS, pupillus, a septimo ad octavum

dantax annum, vite peragens curriculum,
unius Capella simplicis Patronus Præsentator, e
suis propinquis quedam, ad illam nominavit,
Tutor vero ipsius, alium, ad eandem, præsen-
vit. Qua de re, duo queruntur. Prius: utrum
valeat, a pupillo præsita nominatio? Posterior,
utrum, ab ipso tutori concepsa præsentationi, sit
anteponenda?

R E S P O N S .

Juris Canonici peritus quidam, nec ignotus
(f), ait: *Pupillus major seipso potest præsentare*
& nominari: Et quod amplius est, si concursat cum
eius tutor, & preferetur præsentatus a Pupillo.

Duo aliæ antiquiores juris etiam Canonici pe-
riti docent idem, juxta quod Glossa restatur (g)
eius ratione nimirum Faganus: quod istud jus
reponatur, in meo & nudo exercitu juris Patrona-
toris, cuius tam maiores quam minores & mulier-
es. Additque id etiam sacre Congre-
gationis Concilii viuum fuisse, atque ita a Tri-
bunalis Rota pronunciatum est 28. Januarii 1594.

C A S U S X.

ELENORUS, Patronus Præsentator Laicus Cu-
s. Helenæ, cum illius Beneficii, a tribus mu-
nibus cum diebus viginti quinque, vacantes urge-
ret nominatio; ne jure suo nominandi decideret,
quod, eo non utente, mentes quævis abirent, Eu-
stachium sibi amicu ad illam nominavit, isto
nimis interposito pacto, quod, eo ulque tan-
tum, illius Beneficii titulum retineret, donec
Sacerdos alius, ipsi succedendo, idoneus occur-
ret. Acceptavit tunc Curam, tum propositum sibi
conditionem, Eustachius: ac dimisam paulo post
Curam, repulit Eleonora, qui Dionsyli, vi-
rū omni virtutum eruditissime genere enten-
tem, ad illam subinde præsentavit. An aliquid in
eo gestum est, quod aliquantulum improbari possit.

C A S U S XII.

ELIAS, Patronus Ecclesiasticus Curia. S. Ju-
lianii, licei irregularitatis alicuius vinculo inno-
datu. Bertrandum tamem, ad illius Beneficium
præsentare attentavit. Nunquid, integra rema-
nente irregularitate, potuit ius illud exercere?

R E S P O N S .

Respondens a prædicto Patrono, remanente
etiam irregularitatis vinculo, Bertrandum potau-
se, ad Curam S. Juliani, nominari. Cujus ratio
est, quod præsentatio ad Beneficium quoddam,
nullum importet ordinis actum: quippe possit etiam
laico competere. Quemadmodum igitur, ex irregu-
laritatis causa, id Juris Ecclesiastico non abro-
gatur, quo possit excommunicare, ad Beneficium
eligeri aliquem, sponsalis, tangenti publicus te-
stis interesse, juxta probabilem opinionem, &
quocumque juridictionis actus exercere, qui, of-
ficio Ordinis, non subiiciuntur: Nec magis cen-
densis est, sibi solitarius iure præsentandi ad Bene-
ficium, cujus Patronatu gaudet.

C A S U S XIII.

Ad Curam S. Aviti vacantem, Fabius Sacer-
dos, simul & ejusdem Curæ Præsentator, semi-
tempus nominavit, ut de illa ab Episcopo subin-
de provideretur. Canonice etiæ ejusmodi nomi-
natio, eique Episcopus, summo jure servato, po-
test de prædicto Beneficio, conferre provisiones?

R E S P O N S .

Neque Canonicus, neque validam esse constat,
quam ad Curam S. Aviti, cujus Præsentator est
Fabius, in suum ipsum gratiam, nominationem
præstiti: ac proinde non posse ei ab Episco-
po, illius Curæ collationem impetrari. Ita de-
finitus omnino ab Innocentio III. prescribente ad
Rhotomagensis Archiepiscopum, qui eum, de
simili prorsus quæstio, consuluerat (K); Per
notras postulati literas edoceri, inquit Laudatus
Papa, utrum Clericis, ad vacantem Ecclesiam
in qua obiit Patronatus, seipsum, si est idoneus,
vuleat præsentari? Quibus his verbis re-
ponitur: Cum igitur nullus se ingenero debet Ecclesiæ
Prælationis officii; Respondens, quod
nullus se posset ad personam alicuius Ecclesiæ
præsentare, quoniamcumque idoneus si, & qui-
buscum.

PATRONUS - PRÆSENTATOR.

27

huiuscunque studii, & meixi adjuvetur. At etiam idem ius Pontificis Pontificis, in alia Doctoral, quam tum ad Episcopum Trecentem, quam ad Pa-
tronatus, quo Laici gaudent, si in seipso ac re-
lative ad ius Ecclesiasticum, consideretur, inter-
ea, quo oportet tantum, refutari possit: aliquid ta-
men favoris habet iurius illius illius ac exercitum:
cumque Laici exercendorum leui communum fues-
ter, tam a Miseris, quam a Viris, exercendi
potest, contingenit, ut licet a legiis Iuriis effatum:

Ubi Can. non exigitur, non exigeri debet
neque nos diligimus dehomini (k) Goff. in
Can. Evan. 210.7.

Illi etiam subiecte licet, hanc nocturnam fesi-
gentem Jure Canonico plurimum, ut certe
ab his verbis Decretalis, ejusdem ab Hono-
rio III. (l) tum ad Episcopum, tum ad Pre-
sum Capituli Cameracis directe, in qua remata
Papa, predictus, Comitissum aliquam Flandriae
cuius occasione scribit, complurimi Beneficiorum
Patronam agnoscere non distinetur. In quibus
intraeunt, & ex alia Decretali Alexandri III. scribentis ad
Herordientem Episcopum, in qua sermonem
habet, de quadam Anglicis Abbatis, quae pre-
sentandi ad quoddam Beneficium jure gaudebat
Quibus omnibus rationum momentis adiut potest
huius Decretalis Epistola Clementis III. (m) qui
hac verba adhibens: si quis Ecclesiam cum of-
ficio Diaconi confringat: fatis inuit, a le Mi-
nistris juris Patronatus expertes non fieri. Quip-
pe in Faganus annotat (n) verbum istud, in
qui quod ipsius est verbum legis, (p) tam
miseris, quam feminis complurimi. Quod idem
quocumque testatur Glossa in Constitutionem a Gre-
gorio X. in Concilio Lugdunensi secundo Gene-
rali editam (q). Et quidem tam in Gallia, quam
alibi reperiuntur complurimi Abbatissæ, quam
idem jurius Patronatus & obtinet, & sine illa
controversia evenit.

Ille decimo Faganus auctorem sibi vindicat;
qui præter laudatas Decretales, citat etiam Imo-
lam (r), Abbottem (s), Federicum de Senis,
esterologe plurimos: Ubi filia est heres, inquit
Panomitatum (t), sicca missus, succedit in
jure Patronatus, sicca & missus. Quod fuisse alibi
probatur (u), sicut Joannes Andreas (w), Rochus
de Curte, & aliis Iuri Canonici perit, quos appella-
t. Quod etiam habere locum obseruat: Et
iam jurius Patronatus facit: institutum per modum
majestatis, ita ut devenias ad unum tantum & fol-
liet majestati natus, si prærogatum: nam nihil
succedit famine, nisi expreſſo sit exclusive.
Et id uno quoque oportet Corvarru. Nicolaus
Garcias, & ceteri quoquot sunt.

R E S P O N S .

Canonica, legitimaque contenta est collatio Cu-
s. Romani, legimus in gratiam Juliani Episcopi
pus præfuit. Neque enim latet est, a Patro-
nomi nominari Rogerius præterea requiritur, ac no-
minationis illius instrumentum, Episcopo fer-
tis servandus, quod Patronus tributarum spacio tem-
poris, etiamnum currente, innotescat. Quod quidem
ubi lumen abiret, si prædictum instrumentum
non pulsari dices Collatoris, quasi nudum ac
simplicem cogitatum putatur, quo nec Ordinarii
manus ligantur, nec prohibetur, quia ab ipso
potest idem Beneficium pleno jure conferri. Quod
ex professo probatur a Juliano Blondae in Lou-
vrey, non adiutus tantum auditoribus comp-
lurium Iuri Canonici peritorum; sed ipsa etiam
laudata, que apud superemum Senatus obti-
nent, Juriprudentia, a quibus ita statutum in mul-
tipli Ordines repetitur; ut in quodam Doctore Theo-
logo (g), in huiusmodi rerum velut versifi-
catione, qui presulat, iuris omnino est. Huius ve-
to Benefici, quorum iure Patronatus Laici gau-
det, nisi ipsi præsentaverint, etiam currente Regio
Iure vacante, Regi non competit ius com-
petere. Qui quidem ulis, hodierno quoque tem-
pore, locum patrum obtinet. Ea vero de potest
ratio affertur, quod ex iure Regio, licet ex
summa potestis effectu Rex, non nisi in Epis-
copium juri in partem veniat. Jamvero Epis-
copus non potest eis generis beneficia, nisi Pa-
tronus Laico præsentante, valide conferre. Plus
ergo iurius Regi non competit. Ita pronuntiatum
est a supremo Parlementi Senatu, in illius Arre-
sto 10. Iunii 1642. relato a Blondae in suis
Bibliothecam Canonicam Bouchel additan-
tis (z). Eaque potissimum ratione, circa quæ
Blondeum, utrum Rex, currente Regio iure, potest
iuris Patronatus mixto derogare, ut laudatus an-
tior, relata Arresta a M. Claudio de Ferriero in
Ferriero 11. de tractatu ipsius de Patronatu (aa), quibus Regi Patr. n. 11. p.
predicam interdicti derogationem, declaratur, ha-
bit.

C A S U S XVI.

De Priorata simplici sancti Salvatori, cuius pre-
sentatio ad Dominum loci, tertio die post chibum Ia-
cobi Confessi, vacante, Rex tamen pleno,
Regio iure sibi acquirere potest.

(z) 10. And.
c. Nobis de
jure Patron.

(aa) Roc. de
Carte. Tract. de
Comptes n. 11.
c. V. Ipse velis
q. 6.

C A S U S XVII.

De Priorata simplici sancti Salvatori, cuius pre-
sentatio ad Dominum loci, tertio die post chibum Ia-
cobi Confessi, vacante, Rex tamen pleno,
Regio iure sibi acquirere potest.

(1) Bon. VIII.
reg. 25. de reg.
Iust. in 6.

(aa) D. de
Ferriero 11. de
tractatu ipsius de Patronatu (aa), quibus Regi Patr. n. 11. p.

(1) D. de
Ferriero 11. de
tractatu ipsius de Patronatu (aa), quibus Regi Patr. n. 11. p.

PATRONUS-PRÆSENTATOR.

30. inquiet aliquis, dubius Patronis competit: Jus præsentationis alterna: debet ergo iuxta suam, quisque vicem, Jus præsentationis exercere; & con sequenter cum ad Beneficium super rime vacans, Polyhistor, seu ab eo, quo re praeventatur, fuerit præsentatum; nec potuerit a Papa, prior de eo Collatio præoccupari; & aqui tas postular, Diomedem quoque juri suo præsentations restitui; nec eo propter Summi Pontificis prærogativam, defraudari; aut saltē, ipsi predictum jus, in proximam vacantis Benefici vicem, exercendum refervari; alioquin jus Polyhistoris, Diomedis conditione longe præstaret; cum tamen, ex fundationis instrumento, parent uterque conditionem iortatur. At ejusmodi ratio natio, omni prouis ex parte ruit: si attendatur, n. Quod Diomedes, negligente luce virium impatitur sibi ipsi debet, quippe, quo sibi licet temporis intervallo, ad Beneficium non nomina verit: cum autem in ipsum incurse culpa cadat, quod se Roma præveniri permiserit; ejusdem in curso pena, in ipsum etiam solum recidenda sit. Iuxta hanc regulam Juris: mora sua cubilem efficiens (a); & aliam leuentem: Damnum, quo dicitur Reg. 21, quis sua culpa senit, sibi debet, non aliis, impunis. (b). Quid Polyhistor Patronus Laiicu, cum Reg. 22, jure patronatus altero placide gaudent, quippe, nullo ei modo, ea in re, ad vellet, ac per eum non sit, quin ab ipso vacationis incepit instanti, Diomedes jure hio utatur: & ne ipsius vi rior date debet, quod paretatis prærogativam, quis superior in Diomed exerceat aggreditur. Quod si Polyhistor, jus suum præsentationis, in proximan vicem, obviens, dimittat, ex isto Patronato Ecclesiasticum præveniendi uero, qui Summo Pontifici relataverit, sibi ipsius pof ter, ut quoties collatio Benefici a Papa prior occuperetur, toties requiriens ipsi præsentationis ordinis regeretur: quod quidem juri ipsius, non tam tum officeret; quippe, contradicibus, cum ipsius fundationis authenticata tabula, tum ipso etiam fundatoris intento, inde definieret alterna: sed receptum quoque passim in Gallia usq[ue] funditus everteret. 4. Quid ejusmodi inaudita juris exercendi prætermis proflui repugnat: Jurisprudentia, qui constituerunt, quotque supremum Curiarum Arbitra, qua proposita quæstionis causa Patrono Laiico tempore adjudicaverunt. Quale est Arrestum Parisenis Parlamenti, 16. Sept. 1. 7. c. Supribus 1587. relatum a Garondas (c), & alii Secretorii Concilii, citatum a Favret, (d), qui addit, Patronum Ecclesiasticum, de suo no minandi jure, ad proximam Beneficij vacantis

vicem, nullatenus esse fructandum; si eo tan tummodo fine, a summo Pontifice præveniri ipsum contigerit, ut necessarie omnium exhibeantur provisio[n]es: quales recensentur, qua ex causa permissionis, atque ex ratione retinende pen sionis imperantur.

C A S U S . X X I I .

Gervius & Gildas, confobrini, ac Curæ S. Gildardi, indivisi Præsentatores Laiici, cum ocurrente dicti Benefici vacatione, de Subjecto ad illud præsentando, yix aliquando consentient: Gervulus vir religionis ac pietatis plurimæ, & pacis concordie, cum Gilda fervanda amans, quis illi suum malum integrum remittere. An, potuit de jure suo, sic privata autoritate codere, nec summi Pontificis usfragio, aut saltē Diocelani Episcopi consensu munitus? (e)

R E S P O N S U M .

Verum evidenter, quod si Gildas cum Ger vulo, compatriotis non foris, non posset iste, abs que Episcopi contentus, de jure suo patronatus quidquam illi concedere: quemadmodum a Sylvester docetur (f), & ex dispositione cuiusdam Decretalium Alexandri III. colligitur (g), atque ex alia (h) Sylv. v. 9. Decretali Lucie III. (g) & Cuius maxime potissimum ratio dari potest, quod Ecclesia plurimum inter sit, ut Patronus alicuias Curæ, non nisi Catholice atque Imperio e gremio fidelium constituta tur: ac con sequenter Episcopum de eo communi neris necessario requiretur.

At quoniam Gildas, simul cur Gervulus, jure patronatus jam gaudet, non est cum Gerulus im pediat, quin proprium, quo posuit, jus pri vatariam autoritatē, pollicili concedere, ut facile evincitur, ex quadam Decretali ejusdem Papæ Alexandri III. (h), & ex Glofa (i), qua nō patet, juris ieiuis cassione, Ecclesia nihil damni in eo casu importare, quippe qui cedit, & cui cedunt, utique ieiuis, patronatus. Notandum, inquit Reginaldus (K), non requiri Episcopi consensu, ad hoc, ut unus Patronus reniet, seu remittat altero Compatrono jus Patronatus, quod cum eo habeat communem. . . . quod non institutus novus Patronus, sed juri, quod erat pene diuersi, resiliatur: neque id sit in aliquo prejudicium Ecclesie; cum is, cui resiliatur, perinde approbatur sit, ad alter, qui resiliuit.

(BENE FICUM).

(COLLATIO).

Vide (CONFIDENTIA).

(PROVISO).

(SIMONIA).

PECCATOR PUBLICUS.

P RÆTER varias, quas in prima sequentis tituli fronte enumerabimus peccatorum species, duplex hic nobis distinguendum venit genus; eorum scilicet, quæ sunt secreta, id est aut omnino occulta, aut saltē non nisi paucissim cognita; & illorum, quæ publica sunt, sive quis fuerit legitimo judicio denunciatus publicus peccator, sive sit ipsius peccatum adeo pervulgatum, ut nec negationi nec excusationi ullus jam relinqui locus possit. Et hujusmodi peccatorem eo loci peccatoris publici nomine designamus.

Quamquam in Gallia quoad forum externum non habeantur ut publici peccatores, nisi qui fuerint hac designatione notati, aut sententia secundum normam juris lata, aut propria sua confessione, quæ judicaria sit, aut ipsius tandem evidenti facti iis munita judiciorum formalibus, quas certis in casibus Jurisprudentia nostra vult necessario prærequiri: nihilominus non raro continet peccatorem publicum eum estimari, cuius crimen offendiculo fuit alicui communatati, quæ ex personarum denario saltē vel duodenario numero coalecat, juxta hæc verba Concilii Carthaginensis tertii (n): Cujuscumque ... panitentis publicum & vulgarissimum crimen est, quod universam commoverit Ecclesiam; & quando sic divulgatum crimen non nisi publica satisfactione reparari potest habita

PECCATOR PUBLICUS.

31

habita ratione tum conditioni criminis, Personæ, temporis, loci, tum cæteris circumstantiis facto adjunctis.

Primitus Ecclesia temporibus, obtainebat penarum certis in casibus injungendarum usus, hodierno multo severior; quum laboriosissima penitentia opera, quæ se sepius ad annos plurimos, eosque continuos extendebat, decurrentia peccatoribus incumberent: quæ licet eadem consuetudinis ratione non ubique vigerent; ut plurimum tamen frequentabatur famosus ille satisfactionum in quatuor gradus partitarum decursus, quem a peccatoribus peragi oportebat. Quorum gradum primus dicebatur *flentum*, qui flexis genibus sub dio constituti hæabant extra portas Ecclesie, utpote qui vel primo illius aditu indigni prorsus haberentur. Secundus gradus erat *auentium*, qui quidem in ipsam Ecclesiam, directas sibi præceptiones excipiendi causa admitebantur; sed nec ultra vestibulum progrederi, nec publicarum precum consortes esse permittebant. Tertius gradus eos spectabat, quibus & publicarum precum fieri facios ac participes, & rebus etiam Divinis ad Evangelium usque interfere concedebatur; sed priuquam Ecclesia discederent, supplicibus aliquamdiu verbis orante pro illis Sacerdoti, in ore arque oculis omnium prostrati toro corpore jacebant; unde & Prostratorum nomen retinuerunt. Quartus denique gradus ex illis potissimum constabat, qui Confessores appelluntur; & illis assisterem tam Divinis officiis, quam ipfmet Sacrificio, non tamet Christi corpus sumere, nisi post præscriptum in eo gradu temporis intervallum, liesbat. Sic consue quantum ad publicos peccatores attiner, primarum extatim laudanda alperitas, Disciplinæ robur pertinebant. Sic & eo tum pietatis, tum servorum æstu ardebat ipsi peccatores, ut etiam lubent, latroque animo ad hujusmodi gradus decurrerent, sive cum Deo futura reconciliacionis intuitu, descendenter. Quoniam vero filiorum suorum sensim tepeſcere laudatum servorem Ecclesia intellexit, de suo primavæ severitatis instituto paululum quid remitti pia mater non denegavit.

Id tibi semper proposuit Ecclesia, in eoque Disciplina usu constans perficit, ut peccatoribus hujusmodi illud satisfactionum genus injungeretur; quenam admodum liquet ex illo prudenti Decreto Concilii Tridentini (o): Apostolus mones publice peccantes palam esse corripiendos: quando igitur ab aliquo publice & in multorum conspectu crimen commissum fuerit, unde alias scandalo offendos, commorosque fuisse non se dubitandum: buic condigno pro modo culpa panitentiam publice injungi oportet: ut quos exemplo suo ad malos mores provocavit, sua emendationis testimonio ad rectam revocet vicam. Concilium Mediolanense primum (b), item quod Sipinti circa annum 1567 (c), quod Genue anno 1574. (d), & alia, quæ eodem vertente saeculo habita sunt scilicet Rhemense, Rhomagense, Turonense, Burdigalense, & Aquense in eo consentiunt cum Tridentino Concilio, quod & insuper declarat, injunctam semel a simplici Confessorio panitentiam publicam, ab eodem absque intermissione Episcopi auctoritate, cui Sacrosancta Synodus, ceteraque subsequentes Synodi jus illud reservatum esse voluerunt, in aliud panitentiae secreta genus commutari jam non posse. Episcopus tamen, inquit Concilium Tridentinum, publica hoc panitentia genus in aliud secretum poterit commutare, quando ita magis sudicaverit expedire (e).

Hinc est, quod eadem intendens, eodemque boni studio ductus, felicis recordationis Illustrissimus Vialard Cathalaunensis quondam Episcopus, cuius & nomen & memoriam etiamnum complectuntur simul, & reverentur quam maximum Gallicani Presules, cum quotquot sunt inferioris ordinis Pastores, in ea quæ pro sua Diœceſeo regimine anno 1661 edidit Pastoralis institutione, præcepit, ut non Decani solum, sed & omnes Parochi, & generatim quicumque fuissent a se ad Confessiones excipientes approbati, conspirarent ad strictissimam Disciplina prædictæ custodiā; & huic potissimum subjici curarent peccatores publicos, sive contumeliosos in Deum obrectatores, Concubinos, Meretrices, Ebrios, qui mali fuerint exempli; ceterosque hujusmodi in Tribunalis penitentia five occurentes; nec ab illius præcepto, aut ullo metu aut aliquo rerum humanarum respectu avocari se parenter; quibus tamen sequentem exceptionem subdidit prædictus Prælatus, quod in quibusdam casibus iniustatis, V. G. singularium certaminum, inimicitarum inter proximos, & divortiorum, in quibus tam Parochi quam Confessarii difficultatis plurimum ipsius experiri solent, tum ut quæ sit imponenda satisfactio determinetur, tum ut ad eam acceptandam peccatores

ipſi